

Prop de 30 milions i una vergonya

per

F. PROUBASTA

S una veritable pena per tot aquell, que estimi fonament la pàtria nostra, de veure com cada any marxen vers l'estranger una quantitat de milions destinats a pagar multitud de medicaments, que el metge ha d'utilitzar per al guariment dels malalats. Una actitud d'indiferència davant la continuació d'un estat semblant, fóra antipatriòtica i fins criminal. Hem de fer un intent, formidable si es vol, per a sortir-ne.

Estem capacitats per a intentar-lo? Certament; avui la química ha fet a la nostra terra un fort avenç; hi ha professors eminentíssims i uns laboratoris d'ensenyança i control com els millors del món. Ja no és una rara excepció el trobar veritables químics, i cada dia seran més nombrosos. Dóna, a més, la coincidència que tenim primeres matèries, les més selectes, i difícilment es trobarà nació que pugui competir amb nosaltres en productes com la digital, el ségol banyut, la escibla i tants d'altres, que els estrangers ens prenen i ens retornen preparats.

¿Què falta per a deturar la marxa anual d'uns 30 milions, segons càlcul aproximat, que fugen cada any del nostre país afavorit, exaltant la nostra crisi econòmica i exposant-nos a la vergonya universal?

—Que els metges i el públic tinguem la seguretat que podem trobar a la nostra terra productes fabricats pels químics d'ella, tan bons com els de l'estranger, i d'aquesta missió creiem que dintre de l'esfera particular és la nostra Acadèmia qui ha de dirigir-la. Cal, només, que els nostres farmacèutics facin els seus treballs de laboratori amb tota cura, amb devoció fervent i quan arribi a obtenir-se un producte impecable, el portin a l'Acadèmia i aquesta, després de dur-lo al control i examen d'un laboratori oficial a ell adequat, pugui dir als metges: Companys, el producte que us oferim és avalat i sancionat amb la nostra intervenció; us responem d'ell amb tota la nostra garantia i podeu utilitzar-lo amb suprema seguretat. Serà un mal fill, qui davant de tals aseveracions recepti un producte similar estranger.

No volem pas amb l'esmentat fer la competència, amb el sentit estricte del mot, amb l'estranger; però sí ha de terminar-se un estat d'inferioritat que ens avergonyeix i anihila.

Podem i hem de fer-ho.

Fem-ho!!